

Posudek oponenta na bakalářskou práci „Kolkované cihly z antické Gerulaty“, předloženou Janem Nikrýnem

Autor předložené práce si zvolil smysluplné téma, jehož zpracování je bezesporu přínosem pro římsko-provinciální bádání. Výsledek by byl jistě zajímavější, kdyby se mu podařilo pracovat s doposud nezpracovaným materiálem (viz autorova poslední věta v závěru), neboť takto pracuje pouze s již dříve publikovanými kusy. Z textu není zřejmé, zda autor využil jen vyobrazení v člancích, či zda mu bylo umožněno studovat samotné kolký autopticky.

Práce je srozumitelně a logicky rozčleněna tak, že v první části je prostor věnován charakterizaci lokality (Gerulaty), historii bádání a dále cihlám samotným s přihlédnutím k cihlám římským. Ve zvláštní kapitole (5.) se autor zabývá nálezy římských cihel s kolký na území Slovenska na sever od Dunaje. Na str. 16-19 jsou potom rozebrány typy kolků ze samotné Gerulaty.

Hlavní částí práce se zdá být katalog na str. 20-43. Zde narážíme na drobný zádrhel.

Kdybychom totiž chtěli říci, kolik katalogových položek/kolků autor zapracoval, museli bychom si je sami spočítat. Katalogu totiž chybí průběžné číslování, každá skupina je číslována zvlášť. Je otázka, čím autor k údajům v katalogu přispěl, zda vše nepřevzal jako celek ze starších publikací. Katalogová hesla by mohla být přehledněji rozčleněna a předměty popsány a hodnoceny více kritérii. J. Nikrýn se mohl inspirovat v katalogu kolků na cihlách z nedalekého Carnunta, na jehož vyhotovení se podílel jeho vedoucí práce Dr. Musil (Musil – Gugl – Mosser: Die Ziegelstempel der Ausgrabungen 1968-1977 im Legionslager Carnuntum, Wien 2007). Tuto práci zřejmě nečetl, jinak by ji jistě využil i na jiných místech svého textu, tvoří totiž vynikající srovnávací (a dobře publikovaný) corpus. Stejným způsobem by bývalo užitečné využít starší publikace Dr. Musila na dané téma (katalog kolků z Mušova: Gestampelte römische Ziegel vom Burgstall bei Mušov, Möhren ArchA 77, 1993, 89ff; Römische Ziegel aus Mušov-Burgstall im Nationalmuseum Prag, Sborník Nár. Muzea LIV, 2000) přinejmenším jako metodologický základ. V katalogových heslech uváděnou polohu nálezu jednotlivých kusů by bylo vhodné popsat širěji než jen např. „Sektor V“. U takto rozsáhlého (počet ??) souboru by neškodilo některé charakteristiky shrnout v přehledné tabulce či grafu. Lépe by šlo řešit také propojení katalogu s obrazovou přílohou.

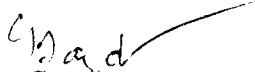
Hodnocení obsahové stránky viz kompetentnější posudek vedoucího práce.

Mimo několika neobratností (např. „přesná problematika“ na str. 5; „otlačky“ – snad ze slovenštiny, str. 13) je text psán uspokojivou češtinou.

Narozdíl od mnoha spolužáků se J. Nikrýn dokázal se ctí vypořádat s citacemi a odkazy na literaturu. Pouze odkaz na webovou stránku (www.laterarius.eu ; str. 11 a jinde) je nedostatečný. Najdeme i některá vyjádření badatelů bez uvedení odkazu (Ondrouch a Kolník na str. 14, pozn. 26; jiné např. str. 19 pozn. 36 a 39).

Kresbám v obrazové příloze není příliš co vytýkat, byly převzaty vesměs jako celek z publikovaných článků. U obrázků kolků ovšem chybí měřítko – o to více, že rozměry kolků nejsou uváděny v katalogu.

Předložená práce ukazuje schopnost autora pracovat s odbornou literaturou stejně jako chvályhodnou snahu po vyjádření vlastního mínění. Je bezesporu vhodným podkladem pro obhajobu a pro získání titulu bakalář.

Ladislav Stanco
5.9.2008, Praha